

NOTAT

27. oktober 2019

Høringsnotat vedrørende udkast til lovforslag til ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om betalinger, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger m.v. og selskabsloven m.v. (direkte debitering, håndtering af erstatningskrav i henhold til en byggeskadeforsikring tegnet i Qudos Insurance A/S, whistleblowerordning for virksomheder med begrænset tilladelse, revisors meddelelsespligt til Finanstilsynet og ændring af procedure ved indløsning af minoritetsaktionærer m.v.)

1. Indledning

Med lovforslaget gennemføres en række ændringer af den finansielle lovgivning, herunder særligt med det formål at gennemføre de politiske aftaler vedrørende direkte debitering og håndtering af kunder med ejerskifte- og byggeskadeforsikringer i Qudos Insurance A/S.

Lovforslagets første del har været sendt i høring i perioden fra den 5. september 2019 til den 3. oktober 2019. Der er modtaget høringssvar fra 23 af de 125 hørte myndigheder, organisationer m.v. Heraf har ti haft bemærkninger.

Lovforslagets anden del omhandlende forslag til ændring af regler om direkte debitering har været sendt i høring i perioden fra den 23. september 2019 til den 7. oktober 2019. Der er modtaget høringssvar fra 24 af de 124 hørte myndigheder, organisationer m.v. Heraf har otte haft bemærkninger.

De væsentligste bemærkninger fra de hørte parter til de enkelte emner i lovforslaget gennemgås og kommenteres nedenfor.

Visse høringssvar har givet anledning til nogle redaktionelle ændringer og præciseringer i lovteksten og bemærkningerne. Disse ændrer ikke ved substansen i de pågældende bestemmelser og omtales derfor ikke nærmere i dette notat.

2. Generelle bemærkninger

Høringen tegner overordnet et billede af, at organisationerne er positive over for lovforslaget.

Det fremhæves blandt andet, at lovforslaget vil fremme transparens, konkurrence og mobilitet på markedet for boliglån i form af et nyt nøgletalsdokument, der har til formål, at forbrugerne træffer deres lånebeslutninger på et fuldt oplyst grundlag, og at lovforslaget vil medvirke til at lette muligheden for at underskrive årsrapporter digitalt og dermed fremmer digitaliseringen.

Forbrugerrådet Tænk støtter gennemførelsen af den politiske aftale om håndtering af kunder i Qudos Insurance A/S, hvor sikrede vil kunne opnå dækning i Garantifonden for skadesforsikringsselskaber (herefter Garantifoden) for skader i henhold til en byggeskadeforsikring tegnet i Qudos Insurance A/S, hvis bygherren går konkurs i forsikringens løbetid.

Forsikring & Pension bemærker, at forslaget om, at Garantifonden skal dække skader i henhold til en byggeskadeforsikring tegnet i Qudos Insurance A/S vil øge Garantifondens omkostninger og vil kunne medføre, at den igangsatte betaling af bidrag til Garantifonden vil skulle forlænges.

Dansk Industri henstiller til, at efterlevelsen af reglerne omkring transparens og synlighed i forhold til alle gebyrer og omkostninger forbundet med de grænseoverskridende betalinger bliver monitoreret, således at virksomheder har mulighed for at sammenligne de forskellige udbyderes priser.

3. Bemærkninger til konkrete emner

Kommenteringen af høringssvarene vil ske med udgangspunkt i følgende overordnede opdeling:

- 3.1 Direkte debitering
 - 3.1.1 Grundlaget for lovændringen
 - 3.1.2 Lovændringens betydning for markedsvilkårene
 - 3.1.3 Rækkevidden af udvidelsen af § 122 i lov om betalinger
 - 3.1.4 Direkte debitering i forhold til andre regningsbetalinger
 - 3.1.5 Erhvervsdrivendes opkrævning af gebyrer for anvendelse af betalingsmidler
 - 3.1.6 Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens forestående undersøgelse af markedet for direkte debitering
 - 3.1.7 Processen i forbindelse med lovbehandlingen
 - 3.1.8 Øvrige bemærkninger
- 3.2 Indløsning af minoritetsaktionærer
- 3.3 Digitale underskrifter på årsrapporter og ændring af procedure ved indberetning af års- og halvårsrapporter samt ophævelse af

kravet om indsendelse af dattervirksomheders årsrapporter til Finanstilsynet.

- 3.4 Hjemmel til krav om udlevering af et standardiseret nøgletalsdokument til forbrugerne om realkreditlån og realkreditlignende lån
- 3.5 Finanstilsynets beføjelser overfor fondsmæglerselskaber med hjemland i andre EU/EØS-lande
- 3.6 Aktindsigt i lov om betalinger

3.1. Direkte debitering (lovforslagets § 7, nr. 5)

Nets, Forbrugerombudsmanden, DVCA, Finans Danmark, IT-Branchen, Dansk Industri og Dansk Fintech Alliance (DAFINA) har alle afgivet høringssvar til udvidelsen af § 122 i lov om betalinger til også at omfatte direkte debitering.

3.1.1. Grundlaget for lovændringen

Dansk Industri bakker op om, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får mulighed for at gribe ind, hvis der anvendes urimelige priser og avancer ved fastsættelse af gebyrer på direkte debiteringsprodukter.

Nets angiver sammenfattende i virksomhedens høringssvar, at der er en mangelfuld afdækning af behovet for at lovgive. Virksomheden anfører bl.a., at grundlaget herfor ikke har været belyst siden 2014, hvor produktet Betalingsservice blev vurderet på baggrund af data for perioden 2009-2012, samt at der på intet tidspunkt er foretaget en analyse af det relevante marked for regningsbetalinger, hvorfor det er vanskeligt at forstå behovet for at ændre den gældende regulering.

Derudover fremhæver Nets, at alle forhold peger i retning af øget konkurrence, og henviser bl.a. til bankernes frasalg af Nets, bankernes udvikling af egne fælles og individuelle løsninger, ikrafttrædelse af PSD2, og introduktion og udbredelse af nye betalingsteknologier.

Finans Danmark anfører, at en udvidelse af lov om betalingers § 122 til også at omfatte direkte debiteringsløsninger kan begrænse innovationen og dermed fastholde de nuværende markedsforhold med én meget stor udbyder af direkte debiteringsløsninger. Finans Danmark tilføjer, at den igangværende etablering af en ny nordisk betalingsinfrastruktur, kaldet P27, vil betyde nye muligheder for banker eller andre aktører til at udbyde nye (nordiske) betalingsløsninger. De oplever endvidere, at alternative løsninger som fx kortbetalinger er i kraftig fremgang og fx har en af landets store teleselskaber helt fravalgt Betalingsservice. Finans Danmark havde derfor

gerne set, at man havde afholdt sig fra et politisk indgreb og i stedet set udviklingen an på betalingsmarkedet de kommende år.

IT-Branchen henviser i sit høringssvar til, at lovforslaget begrundes med et notat udarbejdet af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, der refererer til en analyse fra 2014, og finder, at dette næppe [kan] lægges til grund for, hvordan konkurrencesituationen ser ud i dag, og om der derfor er behov for ændret regulering.

DVCA anfører i sit høringssvar, at DVCA ikke har kunnet finde de analyser, som lovforslaget henviser til i sin begrundelse. Der er publiceret et notat på Erhvervsministeriets hjemmeside, der refererer til en analyse fra 2014. Alene på det grundlag er det vanskeligt at gennemskue, hvordan konkurrencesituationen, set med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens øjne, ser ud i dag, og om der derfor er behov for ændret regulering.

Kommentar

Den seneste større analyse fra november 2014 viste, at produktet Betalingsservice, som udbydes af Nets, havde en stærk markedsposition inden for tilbagevendende betalinger uden væsentlig konkurrence fra andre produkter eller udbydere.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har efterfølgende den 10. september 2019 udarbejdet et nyt notat om konkurrencesituationen på markedet for direkte debiteringsløsninger. Det fremgår af notatet, at en væsentlig forskel mellem Betalingsservice og direkte debiteringsprodukter i andre lande er, at danske banker og Nets arbejder sammen om at udbyde ét produkt, mens lignende produkter i andre lande udbydes af de enkelte banker i konkurrence med hinanden. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vurderer således, at sammenlignet med de andre lande har Betalingsservice en mere monopollignende karakter på det danske marked. Samtidig er det vurderingen, at introduktionen af og adgangen til alternative direkte debiteringsløsninger ikke afgørende har ændret konkurrencesituationen på markedet.

Lovforslaget vurderes således at være balanceret set i lyset af den særlige struktur, der gennem en årrække har kendetegnet det danske marked for direkte debitering. Konkret øges myndighedernes mulighed for at gribe ind overfor urimeligt høje priser, men samtidig vil der fortsat være adgang til at opnå en rimelig fortjeneste på markedet.

Dertil kommer, at udvidelsen evalueres to år efter lovens ikrafttræden med henblik på at undersøge, om lovforslaget virker efter hensigten, og om der er udviklinger på markedet for direkte debiteringsløsninger, som der skal tages hensyn til.

Endelig fremgår det af den politiske aftale om ”Styrkelse af indgrebsmuligheder over for gebyrer m.v. på Betalingsserviceløsninger” af den 19. september 2019, af aftaleparterne (regeringen, Venstre, Dansk Folkeparti,

Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Konservative og Alternativet), at aftaleparterne er enige om at mødes i sommeren 2020 med henblik på at drøfte konkurrencen på markedet for direkte debiteringsløsninger, herunder udviklinger på markedet i lyset af PSD II, samt hvilke virkemidler der kan tages i anvendelse for at bidrage til en mere fri konkurrence.

3.1.2. Lovændringens betydning for markedsvilkårene

IT-Branchen anfører, at det vil være uheldigt, hvis den potentielle prisregulering får en afdæmpende effekt på udviklere af nye løsninger, eller hvis prisregulering får den betydning, at nye udviklere får sværere ved at slå igennem i betalingsmarkedet.

Nets påpeger i sit høringssvar, at visse investeringsbeslutninger vil påvirkes negativt af den regulatoriske usikkerhed, der kan herske som følge af lovforslagets mulige vedtagelse. Nets anfører endvidere, at udviklere af nye betalingsløsninger må forventes at udvise tilbageholdenhed med hensyn til at udvikle direkte debiteringsløsninger og måske snarere vil satse på at udvikle regningsbetalingsløsninger, der ikke baserer sig på direkte debitering, eller satse på at udvikle og markedsføre betalingsløsninger i andre lande. Nets bemærker i den forbindelse bl.a., at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i november 2014 understregede, at man skal være meget påpasselig med at regulere, eftersom regulering kan reducere innovationen og begrænse udbuddet af nye og alternative produkter, og tilføjer, at disse slag-sider ved at lovgive synes kun overfladisk noteret i bemærkningerne til lovforslaget, selvom det også er derfor, at bl.a. EU-Kommissionen ofte advarer nationale konkurrencemyndigheder mod at regulere virksomheders prisniveauer.

Endelig gør Nets opmærksom på, at udvidelsen af §122 i lov om betalinger fremstår ulogisk og anakronistisk henset til, at §122 i lov om betalinger blev indført i loven som en midlertidig overgangsbestemmelse i 1999 i takt med, at markedet blev liberaliseret for at understøtte overgangen fra et særligt reguleret marked til et frit marked. En udvidelse af §122 vil således tjene det modsatte formål, nemlig at regulere et frit marked.

Dansk Industri anfører, at det er fornuftigt, at udarbejde en rapport om anvendelsen af forbuddet samt at evaluere denne lovændring. Specielt taget i betragtning af, at det er et marked i konstant udvikling.

Finans Danmark påpeger, at prisregulering på et marked påvirker udbydernes vurdering af rentabiliteten af en ny løsning på dette marked, hvilket kan afholde disse i at udvikle og markedsføre nye produkter. Set i lyset af den konkurrencemæssige udvikling, hilser Finans Danmark derfor også velkommen, at der efter en periode på to år skal foretages en evaluering med henblik på at fastslå, om udvidelsen er hensigtsmæssig.

Kommentar

Reguleringen vil kunne bidrage til at sikre, at der ikke anvendes urimelige priser for direkte debiteringsprodukter på et marked, hvor den aktuelle konkurrence vurderes at være begrænset. Derudover kan reguleringen hindre, at priser anvendt af en udbyder af direkte debitering ikke medfører en urimelig avance.

Reguleringen kan samtidig påvirke nye aktørers vurdering af rentabiliteten ved at agere på markedet. Reguleringen kan dermed påvirke nye aktørers incitament til at innovere og udvikle nye løsninger. Reguleringen kan af samme grund mindske aktuelle aktørers incitament til at effektivisere og investere i kvalitetsforbedringer i eksisterende produkter.

Fordele og ulemper ved at regulere skal derfor afvejes grundigt. Denne afvejning er også gjort i dette konkrete tilfælde, og vurderingen er, at lovforslaget er balanceret set i lyset af den særlige struktur, der er på det danske marked for direkte debitering.

Det kan ikke afvises, at konkurrencesituationen på markedet for direkte debiteringsløsninger vil ændre sig. Den teknologiske udvikling inden for betalingsområdet og den øgede brug af konto-til-konto baserede betalingsløsninger kan skabe mulighed for nye innovative betalingsløsninger, herunder direkte debiteringsløsninger. Af samme årsag vurderes det derfor hensigtsmæssigt, at udvidelsen evalueres to år efter lovens ikrafttræden. På den baggrund er der mulighed for at evaluere, om lovforslaget virker efter hensigten, og om der er udviklinger på markedet for direkte debiteringsløsninger, som der skal tages hensyn til.

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil endvidere iværksætte en undersøgelse af betalingsløsninger og beslægtede markeder i relation til direkte debitering. Denne undersøgelse forventes færdig i sommeren 2020.

I dag følger det af lovbemærkningerne til § 122, at: "Bestemmelsen anses for nødvendig, i hvert fald indtil der er skabt fuld og reel konkurrence på betalingskortmarkedet". Det fremgik blandt en række andre forhold af lovbemærkningerne til loven fremsat i december 1998, at: "En konkurrencesituation vil forudsætte en decentralisering af Dankort-indløsninger, således at en flerhed af fx pengeinstitutter tilbyder betalingsmodtager indløsning af bl.a. Dankort".

En udvidelse af § 122 til også at omfatte direkte debiteringsløsninger vil give Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen mulighed for at gribe ind over for, at forbrugere og virksomheder betaler urimelige gebyrer og priser for bl.a. Betalingsservice. Med bestemmelsen får Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen alene en indgrebsmulighed, såfremt der er priser eller avancer, der er urimelige. Ved urimelige priser og avancer forstås priser og avancer, der er højere, end det ville være tilfældet under virksom konkurrence.

Lovforslaget gør det lettere for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at gribe ind, såfremt der ved fastsættelse af gebyrer på direkte debiteringsprodukter opkræves urimeligt høje priser og avancer. Formålet med ændringen af bestemmelsen i § 122 er således i sidste ende at hindre, at danskerne betaler urimeligt høje priser.

3.1.3. Rækkevidden af udvidelsen af § 122

Ifølge DAFINA vil bestemmelsen unødigt begrænse konkurrencen og innovationen på betalingsområdet, såfremt betalingsinitieringstjenester og tredjepartsudbydere heraf omfattes af bestemmelsen. DAFINA opfordrer derfor i sit høringssvar til, at det udtrykkeligt anføres i bemærkningerne, at bestemmelsen ikke omfatter, hverken nu eller fremover, betalingstransaktioner ved brug af betalingsinitieringstjenester”, og anfører endvidere, at bestemmelsen i forvejen udgør dansk særregulering og dermed overimplementering i forhold til EU-reguleringen på området, dvs. PSD2, hvorfor bestemmelsen bør have et så snævert anvendelsesområde som muligt.

DAFINA opfordrer endvidere til, at det præciseres i lovbemærkningerne, at den kommende undersøgelse ved Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil omfatte virkningen i forhold til etableringen af alle nye former for konto-til-konto baserede betalingsløsninger, herunder betalingsinitieringstjenester.

DAFINA opfordrer endelig til, at der snarest muligt igangsættes en særskilt myndighedsundersøgelse af, hvorledes de forskellige lovmæssige rammevilkår for udbud af konto-til-konto baserede betalingsløsninger ensrettes, således at der ikke fastholdes en regulatorisk skævvridning til fordel for direkte debitering betalingsløsninger i forhold til andre/nye konto-til-konto baserede betalingsløsninger og dermed til konkurrencemæssig skade for etableringen af andre/nye konto-til-konto baserede betalingsløsninger, herunder betalingsinitieringstjenester.

Kommentar

Den foreslåede udvidelse af § 122 er udformet generelt, således at den omfatter prisfastsættelsen hos enhver virksomhed, der fastsætter gebyrer og vederlag i forbindelse med gennemførsel af direkte debitering. Bestemmelsen omfatter således alle virksomheders prisfastsættelse, herunder udbydere af betalingsinitieringstjenester, i forbindelse med gennemførsel af direkte debitering.

Det vurderes hensigtsmæssigt, at bestemmelsen ikke er udformet mod en specifik type af virksomhed, men finder generelt anvendelse ved fastsættelse af gebyr m.v. i forbindelse med gennemførsel af direkte debitering. På denne måde er bestemmelsen teknologineutral og alle udbydere af direkte debitering behandles således lige.

Det følger af den politiske aftale om ”Styrkelse af indgrebsmuligheder over for gebyrer m.v. på Betalingsserviceløsninger” af den 19. september 2019, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i forlængelse af aftalen vil iværksætte en undersøgelse af priser og avancer inden for betalingsserviceløsninger og beslægtede markeder. Denne undersøgelse forventes færdig i sommeren 2020.

I forhold til muligheden for at fortage justeringer i rammevilkårene for direkte debiteringsløsninger henholdsvis nye konto-til-konto baserede løsninger bemærkes det, at disse rammevilkår følger af EU-reguleringen på området, hvorfor der ikke nationalt er mulighed for at justere heri.

3.1.4. Direkte debitering i forhold til andre regningsbetalinger

DVCA anfører, at lovforslaget begrundes med henvisning til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens analyser af markedet for direkte debiteringsprodukter. DVCA stiller dog spørgsmålstegn ved, om der eksisterer et marked for direkte debitering, eller om direkte debitering ikke snarere er en betalingsform blandt flere beslægtede betalingsformer, der tilsammen udgør et marked for betalinger.

Tilsvarende anfører Nets, at det er yderst tvivlsomt, om der kan defineres et relevant dansk marked for direkte debitering i en tid, hvor betalingsformer ændrer sig som følge af ny teknologi, EU-regulering og nye betalingsformer. Det synes i denne sammenhæng langt mere relevant at analysere, hvordan virksomheder i dag sikrer, at regningerne betales nemt og til tiden. Nets tilføjer, at direkte debiteringsløsninger som Betalingsservice er fuldt ud substituérbare med f.eks. kontooverførsler eller kortbetalinger fsva. borgernes mulighed for at betale regninger og virksomhedernes mulighed for at modtage skyldige beløb. Hvis lovændringen og de efterfølgende analyser udelader disse substituerbare produkter, vil analyserne give et forkert billede af det marked, som produktet Betalingsservice opererer på, og den konkurrence som Betalingsservice reelt er genstand for.

Kommentar

Direkte debiteringsløsninger er kendetegnet ved, at betaling sker på kreditors, dvs. forretningens, initiativ. Betalingsløsningen er derfor særligt anvendelig til betalinger med et løbende aftaleforhold mellem kunde og kreditor, hvor kunden med jævne mellemrum skal opkræves en betaling af fast eller varierende størrelse.

I forhold til andre betalingsløsninger har direkte debitering en række fordele for både kreditor og kunde, hvilket formentlig har været afgørende for, at så mange anvender systemet. Betalingsformen er især anvendelig ved

tilbagevendende betalinger i et løbende aftaleforhold mellem kreditor og kunde, som begge har gavn af produktet på flere områder.¹

Den foreslåede lovændring skal ses i sammenhæng med markedets struktur i Danmark. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen beskriver således i sit notat om direkte debiteringsløsninger fra september 2019, at en væsentlig forskel mellem Betalingsservice og direkte debiteringsprodukter i andre lande er, at danske banker og Nets arbejder sammen om at udbyde et produkt, mens lignende produkter i andre lande udbydes af de enkelte banker i konkurrence med hinanden. Det kan blandt andet medføre større markedsstyrke og dermed bedre mulighed for at tage en høj pris.

Lovforslaget gør det lettere for Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen at gribe ind, såfremt der ved fastsættelse af gebyrer på direkte debiteringsprodukter opkræves urimeligt høje priser og avancer. Formålet med ændringen af bestemmelsen i § 122 er således i sidste ende at hindre, at anskerne betaler urimeligt høje priser.

3.1.5. Erhvervsdrivendes opkrævning af gebyrer for anvendelse af betalingsmidler

Forbrugerombudsmanden rejser i sit høringssvar en problematik omkring implementering af artikel 19 i direktiv af 2011/83/EU om forbrugerrettigheder (forbrugerrettighedsdirektivet), der vedrører erhvervsdrivendes opkrævning af gebyrer ved anvendelse af betalingsmidler. Forbrugerombudsmanden anfører, at det bør overvejes at tilføje en bestemmelse i den del af lovforslaget, der vedrører ændring af lov om betalinger. Bestemmelsen skal sikre, at gebyrer, som erhvervsdrivende opkræver af forbrugere for anvendelse af ”betalingsmidler”, ikke overstiger de udgifter, den erhvervsdrivende har i forbindelse med anvendelsen heraf, jf. artikel 19 i direktiv 2011/83/EU om forbrugerrettigheder (forbrugerrettighedsdirektivet).

Forbrugerombudsmanden tilføjer, at det kan give anledning til tvivl om artikel 19 er implementeret fuldt ud i dansk ret, idet dansk lovgivning alene regulerer gebyrer ved brugen af udenlandske kontanter, implicit danske kontanter og betalingsinstrumenter, hvorved gebyrer på andre former for betaling, der falder uden for disse tre kategorier, er ureguleret – heriblandt gebyrer for forbrugeres anvendelse af direkte debiteringer som betalingsmiddel.

Forbrugerombudsmanden bemærker endeligt, at da en sådan bestemmelse varetager forbrugerbeskyttende hensyn, er det Forbrugerombudsmandens opfattelse, at Forbrugerombudsmandens generelle kompetence bør omfatte håndhævelsen af en sådan forbrugerbeskyttende bestemmelse.

¹ For nærmere beskrivelse af fordelene ved anvendelse af direkte debitering henvises til Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens analyse om Betalingsservice af 2014, afsnit 2.4.

Kommentar

Lovforslaget er en følge af den politiske aftale af den 19. september 2019 om at sikre mod urimelige priser og avancer forbundet med direkte debiteringsløsninger. Bestemmelsen omfatter prisfastsættelsen hos enhver virksomhed, der fastsætter gebyrer og vederlag i forbindelse med gennemførsel af direkte debitering.

Aftalen betyder, at Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen får styrket indgrebsmulighederne over for direkte debiteringsløsninger, og dermed vil kunne påbyde, at priserne skal sættes ned, hvis styrelsen kan dokumentere, at der er tale om urimelige priser. Denne løsning medfører, at der i højere omfang bliver mulighed for at se på hele værdikæden i forhold til de enkelte produkter, herunder en erhvervsdrivendes betaling til en anden erhvervsdrivende. Dermed vil både almindelige forbrugere, foreninger og erhvervslivet få glæde af løsningen.

Forbrugerombudsmanden har i sit høringssvar peget på en mere tværgående problemstilling relateret til implementeringen af artikel 19 i forbrugerrettighedsdirektivet fra 2011 i dansk lovgivning. Implementeringen er behandlet i betænkning nr. 1540 fra 2013.

På baggrund af Forbrugerombudsmandens bemærkninger vurderes det hensigtsmæssigt, at der i samarbejde med blandt andre Forbrugerombudsmanden igangsættes et arbejde med henblik på at vurdere behovet for ændringer i reguleringen. Der er derfor taget kontakt til Forbrugerombudsmanden herom, der er enig i, at afklaring af dette spørgsmål sker i et separat spor uafhængigt af indeværende lovforslag.

3.1.6. Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens undersøgelse af markedet for direkte debitering

Finans Danmark støtter, at der gennemføres en grundig analyse af markedet for regningsbetalinger i Danmark. I den forbindelse påpeger Finans Danmark, at analysen bør indeholde de senest tilgængelige data for brugen af de forskellige direkte debiteringsløsninger og løsninger til regningsbetalinger samt omkostningerne forbundet hermed.

Betalingsløsningerne i Danmark (Betalingservice, automatiske kortbetalinger, MobilePay Subscriptions mv.) er forskellige i forhold til deres funktionalitet, gennemsigtighed og reach (rækkevidde). For Betalingservice gælder, i modsætning til de fleste andre direkte debiteringsløsninger, at løsningen indeholder mandathåndtering, kreditor-dækningsgaranti på 1000 kr. samt forskellige muligheder for information fra kreditor til debitor. Disse funktioner er forbundet med omkostninger for udbyder og underleverandører, fx bankerne. Hvis betalingsmodtager vælger en anden (og måske billigere) måde at opkræve sine betalinger på, kan det betyde, at

betalingsmodtager i stedet må afholde ekstra (interne) omkostninger til fx mandathåndtering og information til betalere. Dette forhold bør indgå i vurderingen af prissætningen på de enkelte direkte debiterings-løsninger i Danmark og analyseres grundigt.

Undersøgelsen bør afdække vederlag og gebyrer fastsat af betalingsmodtagere over for betalere.”

Kommentar

Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen vil iværksætte en undersøgelse af priser og avancer for betalingsserviceløsninger og beslægtede markeder. Denne undersøgelse forventes færdig i sommeren 2020.

De af Finans Danmarks foreslåede forhold er noteret og vil indgå i overvejelserne i forbindelse med Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens udarbejdelse af undersøgelsen. Styrelsen påtænker at inddrage en række interessenter i forbindelse med undersøgelsen.

3.1.7. Processen i forbindelse med lovbehandlingen

Nets anfører i sit hørings svar, at adskillige hensyn til at sikre kvalitet i lovgivningen bliver tilsidesat i forbindelse med lovbehandlingen. Nets henviser bl.a. til den korte høringsfrist fra den 23. september med svarfrist den 7. oktober, henset til, at en høringsfrist på 4 uger er den vanlige høringsfrist, jf. Justitsministeriets vejledning om kvalitet i lovgivningen, og konstaterer, at der ikke har været skabt åbenhed om lovgivningsprocessen i høringsfasen.

Nets anfører også, at den forventede fremsættelse af lovforslaget den 6. november 2019 er i modstrid med Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet. I den forbindelse påpeges også, at det vil være vanskeligt at efterleve 4-ugers kravet om, at lovgivningen skal være vedtaget/udstedt fire uger før ikrafttrædelse, idet det forudsætter, at lovforslaget skal vedtages senest den 4. december.

Endelig påpeger Nets, at det i forhold til Justitsministeriets vejledning om lov kvalitet ikke virker hensigtsmæssigt, at ønsket om at regulere Betalings service er placeret i en samlelov.

Kommentar

Lovforslaget blev sendt i høring den 23. september 2019 til en bred modtagerkreds, herunder til Nets. Ved en beklagelig fejl blev lovforslaget først offentliggjort på høringsportalen den 2. oktober. Dette ændrer dog ikke på, at interessenterne på høringslisten har fået lovforslaget i høring den 23. september 2019. Fremover vil Erhvervsministeriet bestræbe sig på, at lignende fejl i forhold til offentliggørelse på høringsportalen ikke gentager sig.

Lovforslaget blev sendt i høring den 23. september 2019 med frist den 7. oktober 2019, dvs. en høringsperiode på to uger. Sædvanligvis tilstræbes en høringsperiode på fire uger. Af den politiske aftale af den 19. september 2019 om "Styrkelse af indgrebsmuligheder over for gebyrer m.v. på Betalingsserviceløsninger" fremgår imidlertid, at lovforslaget skal finde anvendelse fra 1. januar 2020, hvorfor en høringsfrist på 4 uger ikke har været mulig i dette konkrete tilfælde. Henset til lovforslagets begrænsede omfang vurderes høringsperioden på to uger imidlertid at være acceptabel.

I forhold til at lovforslaget er inkluderet i det finansielle samlelovforslag, er dette sket for at imødekomme det politiske ønske om, at lovforslaget finder anvendelse allerede fra den 1. januar 2020.

3.1.8. Øvrige bemærkninger

Nets gør i sit høringssvar opmærksom på, at bestemmelsen i lovforslagets § 2, om at bestemmelsen for så vidt angår direkte debitering på et tidspunkt kan afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 122, stk. 3 i lov om betalinger, ikke kan lade sig gøre, eftersom §122, stk. 3, vedrører interbankgebyrer for kortbetalinger.

Nets er desuden uenige i vurderingen af, at lovforslaget lever op til principperne for agil erhvervsrettet regulering, idet virksomheder, der efter lovens ikrafttrædelse måtte ønske at udvikle nye løsninger, vil nu virke under regulatorisk usikkerhed. Ifølge Nets skaber dette betydelig investeringsusikkerhed og følgerigt tilbageholdenhed mht. at promovere alternative løsninger samt udvikle og lancere nye løsninger.

Nets mener heller ikke, at lovforslaget ikke rummer EU-retlige aspekter og bemærker, at lovforslaget strider imod de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering og går videre end minimumskrav i EU-regulering ved at prisregulere på nationalt niveau.

Kommentar

Lovforslaget vurderes at leve op til principperne for agil erhvervsrettet regulering. Lovforslaget indeholder således ikke regler eller ændringsforslag, der lægger hindringer i vejen for anvendelse af nye forretningsmodeller. Endvidere er lovforslaget teknologineutralt, da der ikke stilles krav om specifikke teknologier eller løsninger.

Den foreslåede lovændring omfatter et forbud mod anvendelse af urimelige priser eller avancer i forbindelse med fastsættelse af gebyrer mv. for brug af direkte debiteringsprodukter, som – i modsætning til konkurrencereglerne – bl.a. også gælder, når der er tale om en virksomhed, som ikke har en dominerende stilling. Denne regel vil ligge udover PDS2's regler, og kan ses i sammenhæng med den særlige markedsstruktur i Danmark. Alle

udbydere af direkte debiteringsløsninger vil blive omfattet af forbuddet mod urimeligt høje priser i betalingslovens § 122.

Direkte debiteringsløsninger vil således fortsat være reguleret under de generelle EU-regler, der er i PSD2, og vil med den foreslåede lovændring også være omfattet af forbuddet mod urimelige priser og avancer i § 122. Der er således ingen direkte forbindelse mellem lovforslagets indhold og andet betalingstjenestedirektiv (PSD2).

For så vidt angår lovforslagets § 2, stk. 2, vedrører dette erhvervsministerens mulighed for i henhold til nugældende § 122, stk. 2, i lov nr. 652 af 8. juni 2017 at fastsætte nærmere regler for størrelsen af interbankgebyrer. Ministeren har med henvisning til denne bestemmelse udstedt en bekendtgørelse om interbankgebyrer for indenlandske forbrugerrelaterede debetkorttransaktioner nr. 1365 af 1. december 2017. Lovforslagets § 2, stk. 2, sikrer, at denne bekendtgørelse forbliver i kraft, selvom lovændringen medfører, at hjemmelsbestemmelsen i § 122, stk. 2, bliver til § 122, stk. 3.

3.2. Indløsning af minoritetsaktionærer (lovforslagets § 13, nr. 1-3)

Finans Danmark vil gerne anerkende forslaget til indløsning af minoritetsaktionærer, som, ifølge Finans Danmark, medvirker til en mere smidig og tidssvarende måde at håndtere indløsning af minoritetsaktionærer.

Dansk Aktionærforening ser positivt på en revidering af selskabslovens § 72, som, ifølge Dansk Aktionærforening, forekommer unødigt administrativ tung. Aktionærforeningen ønsker en mere effektiv og smidig tvangsindløsning af minoritetsaktionærer, som sikrer, at den indløste kapitalejer får hurtigere rådighed over indløsningssummen. Foreningen bakker op om forslaget.

Dansk Industri støtter forslaget til ændringen af lovforslagets § 72. Det er, ifølge Dansk Industri, et fornuftigt forslag, der letter og smidiggør den praktiske del af processen for udbetaling af indløsningssummen, når der sker indløsning af minoritetsaktionærer.

VP Securities støtter den foreslåede ændring af procedure ved indløsning af minoritetsaktionærer i selskabsloven. VP Securities opfordrer dog til, at den foreslåede løsning skal være den eneste mulige procedure at anvende for selskaber med kapitalandele udstedt igennem en værdipapircentral, og at det dermed ikke skal være muligt for den indløsende kapitalejer at vælge at indløse ved deponering af indløsningssummen.

Kommentar

Det er vigtigt, at det er nemt at drive virksomhed i Danmark, og at regulering af danske virksomheder ikke er mere indgribende end hvad der er nødvendigt for bl.a. at sikre investorbeskyttelsen.

Forventningen er, at muligheden for at benytte den foreslåede nye procedure ved udbetaling af indløsningssum, når kapitalandele er udstedt igennem en værdipapircentral, vil føre til lettelser for de involverede parter, idet der undgås en manuel og administrativ tung papirgang. Det forventes ligeledes, at proceduren i højere grad vil sikre, at den indløste kapitalejer får rådighed over berettiget indløsningssum og at det vil ske hurtigere. Det præciseres i lovforslaget, at den foreslåede løsning er den procedure som selskaber med kapitalandele udstedt igennem en værdipapircentral skal anvende ved indløsning af minoritetsaktionærer.

Den eksisterende deponeringsprocedure vil fortsat kunne anvendes, hvis kapitalandele ikke er udstedt gennem en værdipapircentral.

3.3. Digitale underskrifter på årsrapporter og ændring af procedure ved indberetning af års- og halvårsrapporter samt ophævelse af kravet om indsendelse af dattervirksomheders årsrapporter til Finanstilsynet (lovforslagets § 1, nr. 9-12 og 17, § 3, nr. 2-5 og 8, § 8, nr. 1 og 2, § 9, nr. 1, § 10, nr. 1 og 2 og § 11).

Finans Danmark tilslutter sig forslaget om at ophæve kravet om, at de finansielle virksomheder skal indsende samtlige dattervirksomheders årsrapporter til Finanstilsynet, da kravet i flere tilfælde forekommer uforholdsmæssigt byrdefuldt.

Finans Danmark har ikke umiddelbart bemærkninger til forslaget om digital indsendelse af årsrapporter m.v., men imødeser den bekendtgørelse og vejledning, der senere vil blive udstedt i tilknytning til, at reglerne om indsendelse af års- og halvårsrapporter ændres.

Forsikring & Pension finder det positivt, at årsrapporterne fremover kan underskrives og indsendes digitalt, og at dette indtil videre skal ske i form af en PDF-fil

Forsikring & Pension finder det også positivt, at forsikringsselskaber fremover kun skal indsende datterselskabers årsrapporter, når myndighederne beder om det.

LD Fonde anfører, at kravet i § 8 k, stk. 3, i lov om Lønmodtagernes Dyrstidsfond om, at LD Fonde i alle tilfælde skal indsende dattervirksomheders årsrapporter til Finanstilsynet i forbindelse med indsendelse af LD Fondes egen årsrapport, bør ophæves. LD Fonde begrundet ønsket med, at den tilsvarende regel med lovforslaget ophæves i lov om finansiell virksomhed.

Kommentar

En imødekommelse af LD Fondes ønske om, at kravet om, at virksomheden i alle tilfælde skal indsende dattervirksomheders årsrapporter til Finanstilsynet, ophæves, vil sikre, at LD Fonde på dette område ligestilles med de

finansielle virksomheder. Selvom reglen ophæves, vil Finanstilsynet i henhold til gældende regler i konkrete tilfælde kunne kræve, at LD Fonde indsender dattervirksomheders årsrapporter, hvis der opstår et tilsynsmæssigt behov for at gennemse dattervirksomhedernes årsrapporter.

3.4. Hjemmel til krav om udlevering af et standardiseret nøgletalsdokument til forbrugere om realkreditlån og realkreditlignende lån (lovforslagets § 1, nr. 3., og § 4, nr. 1.)

Finans Danmark hilser alle tiltag velkomne, som har til formål at fremme transparens, konkurrence og mobilitet på markedet for boliglån. Det er afgørende, at forbrugerne kan træffe deres lånebeslutninger på et fuldt oplyst grundlag.

Finans Danmark ønsker at undgå ”*information overload*” i forhold til forbrugeren, da dette hverken er til gavn for forbrugeren eller instituttet. Boligkreditdirektivet står over for en revision, og Finans Danmark opfordrer til, at man i denne proces fra dansk side bl.a. arbejder for en forenkling af bl.a. ESIS-skemaet og generelt arbejder for en mere forbrugervenlig information og for at mindske ”*information overload*”.

Finans Danmark understreger, at det er afgørende, at kunden ud over pris-elementerne fortsat har den fornødne opmærksomhed på de øvrige vigtige elementer i tilbuddet, der bl.a. omfatter afdragsprofilen. På den baggrund opfordrer organisationen til en grundig og tæt dialog mellem Finanstilsynet og sektoren om udformningen af det nye dokument. Implementeringen af et helt nyt nøgletalsdokument vil være en stor og tidskrævende udviklingsopgave i institutterne, hvilket bør tænkes ind i forbindelse med tidshorizonten for indførelsen af det nye dokument.

Forbrugerrådet Tænk støtter forslaget om at indsætte en hjemmel i lov om finansiell virksomhed til at udstede en bekendtgørelse, der forpligter udbydere af boliglån til at udlevere et standardiseret nøgletalsskema til forbrugere ved fremsættelse af tilbud om realkreditlån som supplement til ESIS-skemaet. Forslaget vil, ifølge Forbrugerrådet Tænk, gøre det nemmere for forbrugere at forholde sig til informationsmaterialet og sammenligne lån fra forskellige låneudbydere.

Kommentar

De nye regler om et standardiseret nøgletalsskema vil blive indsat i bekendtgørelse om god skik for boligkredit. I forbindelse med udformningen af bekendtgørelsen vil Finanstilsynet afholde et møde med Finans Danmark og Forbrugerrådet Tænk med henblik på, at disse organisationer kan give detailbemærkninger til udkastet til bekendtgørelse.

I forbindelse med revisionen af boligkreditdirektivet vil regeringen arbejde for, at ESIS-skemaet gøres mere brugervenligt ved inddragelse af adfærdsvidenskabelige indsigter.

3.5. Finanstilsynets beføjelser over for fondsmæglerselskaber med hjemland i andre EU/EØS-lande (lovforslagets § 2, nr. 5)

Nasdaq bemærker, at det er afgørende, at aktørerne på markederne handler på forsvarlig vis for at skabe velfungerende og effektive kapitalmarkeder. Til sikring heraf, finder Nasdaq, at det er vigtigt, at Finanstilsynet har mulighed for at føre et effektivt tilsyn og har de nødvendige sanktionsmuligheder i tilfælde af lovovertrædelser. Nasdaq er derfor som udgangspunkt enige i, at Finanstilsynet skal kunne træffe midlertidige forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab eller deltagelse på en markedsplads, hvis fondsmæglerselskabet overtræder de i lovforslaget nævnte bestemmelser. Nasdaq finder dog, at Finanstilsynets beføjelse til at nedlægge et midlertidigt forbud mod et fondsmæglerselskabs medlemskab af eller deltagelse på en markedsplads alene bør finde anvendelse ved overtrædelse af væsentlige forhold, der har betydning for fondsmæglerselskabets adfærd på markedspladsen. Ifølge Nasdaq er det ikke ønskværdigt, at enhver overtrædelse resulterer i en afgørelse om midlertidigt forbud.

Kommentar

Ifølge forslaget, vil Finanstilsynet kunne træffe afgørelse om et midlertidigt forbud mod en værdipapirhandlers eller en fondsmæglers medlemskab eller deltagelse på en markedsplads, hvis værdipapirhandleren eller fondsmægleren overtræder visse bestemmelser i lov om finansiel virksomhed eller visse bekendtgørelser.

Den foreslåede beføjelse kan først anvendes i de tilfælde, hvor Finanstilsynet har konstateret en overtrædelse af bestemmelserne i kapitel 24 i lov om kapitalmarkeder eller af artiklerne nævnt i § 248 om overtrædelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 om markeder for finansielle instrumenter (MiFIR). Det kan enten være i form af, at Finanstilsynet har givet et påbud eller en påtale. Den foreslåede beføjelse kan også anvendes i tilfælde, hvor Finanstilsynet har pålagt en tvangsbøde i henhold til § 265, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder. Det følger af lovforslagets bemærkninger.

Beføjelsen er således begrænset til overtrædelser af en række specifikke bestemmelser. Det er således ikke tiltænkt, at enhver overtrædelse vil resultere i en afgørelse om midlertidigt forbud.

Henset til, at Finanstilsynet ved anvendelse af sine beføjelser skal følge de almindelige forvaltningsretlige principper, herunder særligt proportionalitetsprincippet, vil et midlertidigt forbud først blive anvendt i de tilfælde,

hvor Finanstilsynet har konstateret en overtrædelse af væsentlige forhold med betydning for fondsmæglerselskabets adfærd på markedspladsen.

3.6. Aktindsigt i lov om betalinger (lovforslagets § 7, nr. 10)

Nets anfører, at lovforslaget vil indskrænke virksomheders adgang til egenacces til skade for virksomhederne, idet retten til egenacces kun vil omfatte sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse. Nets påpeger bl.a., at det er vigtigt, at virksomheder – helt generelt – ikke afskæres den ret til egenaccess, som grundlæggende skal sikre virksomheden indsigt i samt mulighed for at fremkomme med sine betragtninger og dokumentation af konkrete forhold. Nets mener således, at den gældende retsstilling skal bevares, og at forslaget ikke bør vedtages.

Kommentar

Formålet med lovændringen er at sikre, at virksomheder ikke behandles forskelligt i sager i henhold til konkurrenceloven og lov om betalinger, hvor sagerne i vidt omfang må forventes at indeholde de samme typer information.

På den baggrund vurderes det hensigtsmæssigt, at de pågældende regler for egenacces i lov om betalinger bliver ændret, så de svarer til reglerne i konkurrenceloven, således at virksomheders ret til egenacces kun vil omfatte sager, hvori der er eller vil blive truffet en afgørelse.

Det bemærkes, at langt størstedelen af Konkurrence- og Forbrugerstyrelsens virksomhed i forbindelse med lov om betalinger vedrører tilsyn med overholdelsen af de relevante lovbestemmelser og dertilhørende bekendtgørelser og EU-forordninger.

Når Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen i sit tilsyn undersøger efterlevelse af en konkret bestemmelse, vil den indledende sagsbehandling typisk vedrøre en foreløbig afklaring og afgrænsning af sagens indhold og omfang. I denne undersøgelsesfase ligger det i sagens natur ikke fast, om der på et senere tidspunkt vil blive truffet en afgørelse.

Interessen i aktindsigt er således stærkere, når der er tale om en afgørelsessag – hvor en virksomhed skal kunne varetage sine partsinteresser – frem for i en undersøgelsesfase, som kan omfatte en lang række virksomheder og ikke nødvendigvis vil resultere i en afgørelsessag.

4. Oversigt over hørte myndigheder og organisationer m.v.

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har været hørt over lovforslagets 1. del:

Aarhus BSS, Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Akademikernes Centralorganisation, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, CBS, CEPOS, Computershare, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendoms­mæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Management Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Danske Rederier, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Digitaliseringsstyrelsen, Det nationale netværk af virksomhedsledere, Det økonomiske råds sekretariat, Ejendomsforeningen, Energi og Olieforum, Erhvervsstyrelsen, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Kim Stormly Hansen, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platform­økonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen v/ Direktør Flemming Kosakewitsch, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantiformuen, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, HK, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), IBIS – International Bistand, International Solidaritet Oxdam, Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komiteen for god selskabsledelse, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsorganisationen i Danmark (LO), Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Moderniseringsstyrelsen, Mybanker, NASDAQ Copenhagen A/S, Nets, Nordic Blockchain Association, Nævnenes Hus, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, Postnords Juridiske afdeling, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Rigsadvokaten, Roskilde Universitetscenter, Skattestyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skibs- og Bådebyggeriets

Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet, Syddansk Universitet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Ørsted, Ålborg Universitet, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

Følgende organisationer, myndigheder m.v. har været hørt over lovforslagets 2. del:

Aalborg Universitet, Aarhus BSS, Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Akademikernes Centralorganisation, Andelskassen, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), CBS, CEPOS, Computershare, Danish Venture Capital and Private Equity Association (DVCA), Danmarks Nationalbank, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Kredit Råd, Dansk Management Råd, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Dansk Standard, Danske Advokater, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Domstolsstyrelsen, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Digitaliseringsstyrelsen, Det nationale netværk af virksomhedsledere, De Økonomiske Råds sekretariat (DØRS), Drivkraft Danmark, Ejendomsforeningen, Energy Supply DK, Erhvervsstyrelsen, Experian, Fagbevægelsens Hovedorganisation, FDFA – Foreningen af Danske Forsikringsmæglere og ForsikringsAgenturer, FDIH – Foreningen for Distance- og Internethandel, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet Tænk, Forbrugsforeningen, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer v/ Kim Stormly Hansen, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for platformsøkonomi, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsforbundet, Forsikringsmæglerforeningen v/ Direktør Flemming Kosakewitsch, FSR – danske revisorer, Garantiformuen, Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, HK, Horesta Arbejdsgiverorganisation, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), Oxfam IBIS, Intertrust (Denmark), ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Komiteen for god selskabsledelse, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen,

Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landsdækkende banker, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), Moderniseringsstyrelsen, Mybanker, NASDAQ Copenhagen A/S, Nets A/S, Nordic Blockchain Association, Nævnenes Hus, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, PostNords Juridiske afdeling, Revisornævnet, Rigsrevisionen, Rigsadvokaten, Roskilde Universitetscenter, Skattestyrelsen, Sikkerhedsstyrelsen, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet (SØIK), Syddansk Universitet, Søfartsstyrelsen, Telekommunikationsindustrien i Danmark, Udbetaling Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Thomson Reuters Nordic, Transparency International Danmark, Ørsted, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden i Færøerne og Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.